

zpravodaj

3

2006

městysse DALEŠICE

prosinec

Vánoce jsou opět zde

Ty svátky lásky, klidu, míru a pohody. Svátky rodinné pospolitosti, plné dětského očekávání, svátky štědrosti a obdarovávání. Svátky vzpomínání a odpočívání. Původně pohanská oslava zimního slunovratu, později křesťanská oslava narození Ježíše Krista.

Postupem doby se duchovní poslání Vánoc pomalu, ale jistě vytrácí. Že se blíží Vánoce, to nám řeknou už v říjnu v různých super či hyper marketech. Regály mají plné vánočního zboží a vyhrávají koledy do samého zblbnutí. Jak se vánoční doba přibližuje, jsou parkoviště u těchto velkoobchodů plnější a plnější a obchody čím dál tím víc nacpané koupěchtivými. Pojízdné vozíky se plní, peněženky prázdní. Rozsvícenými žárovkami jsou ozdobené nejen stromky, keře, ale i okna, vrata, zábradlí, domovní vchody, celá průčelí domů atd.

Kam se poděl ten klid a pohoda s vzrůstajícím sněhem pod nohama? V tichu svatvečera vybuchují světlice, dělbuchy a jiná pyrotechnika a místo sněhu je blátivo a poprchává.

Musíme vzít na vědomí, že ty idyllické Vánoce našich maminek a babiček jsou nenávratně pryč. Skoro všechno je jinak. Zůstal nám pouze nazdobený stromeček, smažený kapr s bramborovým salátem, někde snad i Betlém a jmelí. A někteří jdou na štědrovečerní půlnoční, která je ale už v 16 hodin.

Vánoce jsou svátky štědrosti a tak máme nakoupená pořádná kvanta jídla, pití, ovoce a všemožných dobrot. Přejíme se, trochu tím pocucháme náš trávicí organismus a třeba i podráždíme žlučník. K tomu si pustíme nezbytnou milovanou televizi, či domácí kino a čekáme jak nás tyto moderní vymoženosti budou bavit.

Kdepak jsou ty časy, co si naši předkové po celodenním štědrodenním půstu dali večer houbovou, nebo čočkovou polévku, pocumlali sušené křídaly a pojedli kousek vánočky? Přitom byli neskonale šťastní, že se rodina ve zdraví sešla u jednoho stolu. Kdepak jsou ty časy, co se rodiny navštěvovaly, co se zpívaly koledy a dodržovaly různé vánoční zvyky?

Doba se změnila, naše možnosti jsou jiné, trochu jiné jsou i Vánoce. Málo duchovní, sváteční, ale o to více komerční. Jsou bohaté na dárky, na množství jídla, ale chudší o vzájemnou lásku, srdečnost a pokoru.

I přes tento celosvětový vývoj bychom si měli všichni uchovat ve svém srdci alespoň trošku jejich původního poslání.

A to, že budeme k sobě milí, vstřícní, ohleduplní. Že budeme kolem sebe šířit klid a pohodu a že budeme obdarovávat druhé milým, laskavým slovem, srdečným úsměvem, dobrým skutkem či jinou pomocí. Nejen o Vánocích, ale i ve dnech následujících. Kéž by snaha žít v pravdě a lásce nás provázela nejen o Vánocích.

Přeji Vám všem, dalešickým občanům, ty nejkrásnější Vánoce!

Pamětní deska na rekonstrukci komunikací k turistickým cílům v obci Dalešice, která byla vytvořena za finanční pomoci Evropské unie v letech 2005 - 2006.

Podrobněji k titulu „Městys“

Jak už bylo v minulém Zpravodaji oznámeno, byl Dalešicím navrácen historický titul „Městys“. Chtěl bych podrobněji popsat okolnosti jeho udělení a také jeho převzetí v Poslanecké sněmovně.

Po uzákonění možnosti požádat o navrácení titulu „Městys“, které byly v padesátých letech zrušeny, zareagovala na tuto možnost i naše obec.

Dalešice byly městysem od roku 1564. Na starších úředních dokumentech, na žádostech, rozhodnutích, na vysvědčeních se skvěle vyvedené razítko s názvem „Městys Dalešice“. Mnozí z nás si ještě pamatují tento nápis na žluté tabuli, která visela na vratech Kotrsalovy stodůlky. Podobná tabule visí na trámu u letního výčepu na pivovarském dvoře.

K žádosti bylo třeba doložit potvrzení, že skutečně tento titul obci příslušel a že jej v minulosti užívala. Ve státním okresním archivu v Třebíči nebyl problém tuto skutečnost dohledat a úřední potvrzení vydat.

Z bývalého trebičského okresu podaly žádost a potvrzení získaly kromě Dalešic i Vladislav, Budišov a Opatov. Zatímco velké Okříšky o tento titul též usilovaly, vyšly naprázdno, neboť byly vždy pouze obcí.

Slavnostního převzetí titulu 17. října 2006 v Poslanecké sněmovně v Praze jsem se zúčastnil spolu se starostou obce. Pozvánka byla určena pouze pro dva zástupce každé obce.

Při příchodu před Sněmovnu nás překvapil dlouhý zástup čekajících, který velmi pomalu postupoval ke vchodu.

(pokračování na str. 2)

Podrobněji k titulu „Městys“

(dokončení ze str. 1)

Důvodem byla prezentace a také bezpečnostní prohlídka každého účastníka před vstupem do prostor Sněmovny. V zasedacím sále mohl usednout na předem připravené a jmenovkou označené místo pouze starosta, doprovod pak celý akt sledoval z galerie. Jednací sál byl zaplněn, tudíž v něm sedělo na 200 zástupců obcí z celé České republiky. Je třeba říci, že asi 40 obcí bylo povýšeno na město, zbývající převzaly dekret o jmenování městysem. Po zahajovacích proslovích, předseda Sněmovny Miloslav Vlček osobně předával jmenovací dekrety za účasti místopředsedů Miroslavy Němcové, Lucie Talmanové a několika dalších poslanců.

Předávací akt působil velmi důstojně a proběhl bez rušivých momentů za naprostého

ticha, kdy bylo slyšet pouze cvakání fotoaparátů a ševlení videokamer. Byla to úplně jiná atmosféra oproti schůzím poslanců, kdy se mezi sebou hádají, různě osočují, telefonují a také pospávají.

Mírné oživení v sále nastalo při vyvolání obce Budišova, neb známá aféra byla právě ve svém rozpuku. Další úsměvná příhoda nastala když přicházel zástupce z Černé Hory, sídla to známého pivovaru, v jehož ruce se pohupovala igelitová taška. Po převzetí dekretu ji vsunul do ruky překvapeného předsedy Vlčka, který rozpaky nevěděl co učinit s tímto nenadálým „úplatkem“. Byly v něm čtyři lahvičky černohorského piva. Nakonec, když si to aktéři vysvětlili, byla taška odsunuta za stůl a ceremoniál ve vši vážnosti pokračoval dál.

Po skončení této oficiální části pozvalo vedení Sněmovny účastníky do vedlejšího sálu, kde se uskutečnil slavnostní přípitek. Následovalo nezbytné fotografování s funkcionáři Parlamentu i s přítomnými poslanci v těchto historických prostorách. Při náhodných debatách s představiteli jiných obcí jsme zjišťovali, že Dalešice jsou zřejmě nejmenší obcí, která titul „Městys“ získala. Nálada všech byla opravdu slavnostní a my byli hrdi na to, že mezi jmenovanými obcemi byly i naše Dalešice a že v našem zastoupení jsou přítomny této, dá se říci historické chvíli.

Počítá se s tím, že v budoucnu obdrží jmenování další obce, ale naše byla mezi prvními.

Nic konkrétního nám z navracení titulu neplyne. Nebudeme pořádat ani dobytčí trhy, ani jarmarky. Je to titul prestižní a ne každá obec ho může vlastnit.

RŠ

Komunální a senátní volby 2006

Ve dnech 20. a 21. října se konaly komunální volby, ve kterých si občané zvolili na příští 4 roky nové zastupitelstvo městyse. Kandidovalo 6 volebních stran po 11 členech. Voleb se zúčastnilo 344 oprávněných voličů z celkového počtu 434 což činí 79%.

Výsledky voleb

celk. počet hlasů	název volební strany	nově zvolené zastupitelstvo	počet hlasů
1595	KDU - ČSL	Jaroslav Zadražil	192
		Rudolf Špaček	192
		MUDr. Zdeněk Kovář	188
		Ing. Petr Čapoun	174
		Stanislav Kovář	160
		Josef Dufek	147
471	SNK	Jiří Loukota	146
	Za Dalešice 2		
451	SNK	Eva Čtvrtníčková	123
	Dalešické ženy		
408	SNK	Milan Čaněk	142
	Za rozvoj Dalešic		
344	SNK	Petr Čaněk	120
	Za Dalešice 1		
342	Za sport a kulturu	RNDr. Josef Potůček	84

Ustavující zasedání Zastupitelstva městyse Dalešice

V pondělí 6. listopadu 2006 v 18.00 hodin se sešlo nově zvolené zastupitelstvo na svém ustavujícím zasedání ve třídě Základní školy v Dalešicích. K nejdůležitějším bodům programu patřilo ověření platnosti volby členů zastupitelstva, volba starosty a místopředsedy.

Z 11 členů zastupitelstva městyse bylo přítomno všech 11 členů.

V průběhu jednání byla ověřena platnost volby členů zastupitelstva městyse a potom jeho členové složili předepsaný slib. Ve veřejném hlasování byl starostou městyse zvolen Jaroslav Zadražil a místopředsedou Rudolf Špaček.

(pokračování na str. 3)

Podepisování slibu členů zastupitelstva městyse Dalešice na jeho ustavujícím zasedání.

Ve dnech 20. a 21. října se konaly komunální volby do obecního zastupitelstva městyse Dalešice pro období 2006 - 2010 a první kolo voleb do Senátu.

Do komunálních voleb podalo v Dalešicích úplnou kandidátku šest subjektů, na nichž kandidovalo 66 dalešických občanů. Nebývalý počet kandidátů není u nás obvyklý. Bylo třeba sehnat množství podpisů a řadu lidí k zapsání na kandidátku přesvědčit.

Zastupitelstvo má 11 členů a při počtu 434 voličů, lze odvodit skutečnost, že každý sedmý volič se ucházel o mandát zastupitele. Někteří nechali všemu volný průběh, jiní neskrývali své ambice.

Očekávání bylo velké a málo komu bylo lhostejné, jak volby dopadnou. Vysoká, takřka osmdesátiprocentní účast voličů je toho dokladem. Ohlášení výsledků v sobotu večer definitivně vyřešilo volební tajenku. Pro někoho radost, pro někoho zklamání. Tak už to v životě chodí, tak rozhodli voliči.

Vážení dalešičtí občané.

Jménem zvolených zastupitelů jistě mohu poděkovat za důvěru, kterou jste nám svými hlasy vyjádřili. Přijali jsme svůj mandát s pokorou a slibujeme, že se vynasnažíme v zastupitelstvu pracovat co nejlépe ve prospěch občanů, ve prospěch našich Dalešic. Není to práce snadná a také ne vždy vděčná, přesto se jí nebojíme. Nepohrdneme Vašimi připomínkami, náměty, či kritikou. Radnice je tu pro Vás, zde má každý dveře vždy otevřené. Nejsme samozřejmě kouzelníci, záleží i na každém z Vás, jak budou Dalešice vypadat.

Naším cílem je Vaše spokojenost a dobrý pocit nás všech z toho, že žijeme právě zde, v Dalešicích.

Rudolf Špaček
místopředseda

Komunální a senátní volby 2006

Proslov starosty městyse na ustavujícím zasedání nově zvoleného zastupitelstva

Vážení členové zastupitelstva, vážení občané, milí hosté.

Dnešní ustavující zasedání se pomalu blíží ke svému závěru. Po uplynulých třech volebních obdobích před Vás opět předstupuji v této staronové roli starosty již po čtvrté.

Nejprve bych Vám, vážení zastupitelé, chtěl poděkovat za Vaši projevenou důvěru a podporu. Je to pro mě slavnostní okamžik, ale zároveň velký pocit zodpovědnosti a závažné osobní rozhodnutí.

Rád bych chtěl také poděkovat jménem svým i jménem nově zvolených členů zastupitelstva všem našim občanům voličům. Vážíme si Vaší účasti v demokratických volbách a děkujeme za Vaše hlasy. Vaše důvěra nás zavazuje k poctivé a neúnavné práci pro rozvoj naší obce.

Mé poděkování patří též členům minulého zastupitelstva. Pokud mohu hodnotit, z mého pohledu pracovalo dobře a zodpovědně. Podařilo se získat značné množství finančních prostředků z grantů ČR a EU, což umožnilo rozjet náročné investiční akce. Nezapomnělo se na rozvoj a podporu sportu, kultury a společenského života. Koncem volebního období byl navrácen naší obci historický titul „Městys“.

Věřím, že stejně dobře bude pracovat i zastupitelstvo nově zvolené. Všichni staronoví i ti úplně noví zastupitelé si jistě uvědomují, že je čeká náročná a zodpovědná práce.

Doufám, že vytvoříme dobrý pracovní tým, který bude mít na zřeteli jen zájem naší obce, který bude odpovědně pracovat bez osobních zájmů a politických třeň. I mé znovuzvolení mě k tomu zavazuje.

V následujícím volebním období bychom se měli zaměřit především na tyto akce:

- pokračovat s opravou místních komunikací
- pokračovat ve výstavbě sportovního areálu
- hledat využití pro dům č.p. 2 a č.p. 19 na Městečku
- získat pozemek pro nová stavební místa
- podporovat a rozvíjet cestovní ruch v obci a na Dalešické přehradě

- podporovat ZŠ a MŠ, neziskové organizace, spolky a rozvíjet kulturu, sport a společenský život.

Jak se nám vše podaří bude záležet nejen na nás, ale také na množství finančních prostředků i na morální podpoře všech našich spoluobčanů.

Vážení zastupitelé, vážení občané. Přeji nám všem, aby se nám naše práce dařila, aby naše obec rozkvétala a aby za čtyři roky naši spoluobčané mohli říci „Dobře pracovali“.

Volby do Senátu Parlamentu ČR I. kolo Výsledky za městys Dalešice:

Ve dnech 20. a 21. října 2006 se konaly společně s komunálními volbami volby do Senátu.

Senát volilo 240 oprávněných voličů z 434, což činí 55,29 %

na prvním místě	Vítězslav Jonáš	78 hlasů	ODS
na druhém místě	Pavel Janata	57 hlasů	KDU-ČLS
na třetím místě	Josef Zahradníček	53 hlasů	KSČM
na čtvrtém místě	Miloš Mašek	32 hlasů	ČSSD
na pátém místě	Hana Houzarová	9 hlasů	SZ
na šestém místě	Petr Hobl	1 hlas	ODA

Volby do Senátu Parlamentu ČR II. kolo Výsledky za městys Dalešice

Ve dnech 27. a 28. října 2006 se konalo II. kolo voleb do Senátu ve kterém se utkali Vítězslav Jonáš a Josef Zahradníček.

K volbám přišlo 85 oprávněných voličů z 434, což činí 19,58 %

na prvním místě	Vítězslav Jonáš	46 hlasů	ODS
na druhém místě	Josef Zahradníček	39 hlasů	KSČM

Rovněž v okrese Třebíč zvítězil Vítězslav Jonáš, který nás bude zastupovat v Senátu Parlamentu ČR po dobu 6 let.

J.Z.

Generální oprava našeho kostela

Všichni, kdo chodíme okolo, jsme si všimli, že náš kostel sv. Petra a Pavla procházel generální opravou, kterou prováděla firma V-stav Hrotovice Ing Bronislava Valy.

Kvůli nezbytným administrativním úkonům byly vlastní práce stavební firmou zahájeny až v měsíci srpnu.

Předcházely jim každotýdenní sobotní brigády na odstraňování starých omítek z pláště kostela a po postavení lešení též odstraňování omítky z hranolu věže.

Následovalo otryskání všech zdí tlakovou vodou.

Kostel bylo třeba vyklidit a vše, co nešlo odvést, zakrýt folií. Také uvnitř kostela bylo nutno osekát omítky do předepsané výše. Vyklidily a vyčistily se také všechny půdní prostory.

V průběhu celé akce se také brigádnicky prováděl úklid všech prostranství okolo kostela. Závěrečný generální úklid uvnitř pak završil tuto velkou opravu.

Po provedení venkovních probarvených fasádních omítek dle nařízení orgánů Památkové péče nastalo zklamání z konečné podoby. Skvrnitá fasáda se nezamlouvala

snad nikomu. Utěšování, že omítka vyschne a zdi budou jednolité, se ukázalo jako liché. Bylo proto přikročeno k nanesení další vrstvy omítky, ale ani tato operace nepřinesla zlepšení. Odborníci se divili a my laici ještě víc. Nakonec nastoupila klasická osvědčená metoda a fasáda byla natřena požadovanou barvou. A jelikož mezi tím bylo z věže snešeno lešení, museli tuto práci provést horolezci na lanech. Konečně bylo dosaženo žádoucího výsledku a lze říci, že na kostele, který je dominantou naší obce, nyní s potěšením spočine oko každého kolemjdoucího.

Počasi bylo víc než příznivé a umožnilo provádět nerušeně zednické práce, které se podařilo dokončit v první polovině prosince. Kostel se podařilo zprovoznit k bohoslužbě na největší svátek v roce - na půlnoční na Štědrý den.

Tato generální oprava byla největším zásahem do budovy tohoto chrámu za poslední staletí. Poslední oprava fasády proběhla v roce 1972. Oklepání omítek se provádělo kladivem a sekýrkami z dřevěného lešení. Omítka na věži zůstala původní, pouze se přetáhla jemnou maltou. Předtím se kostel opravoval v roce 1945 a 1946 po následcích leteckého bombardování.

Že zámek těsně přiléhá ke kostelu a tvoří tak spolu ucelený komplex, to je málokde vídaná věc. Je škoda, že zatímco jedna část tohoto celku nyní září novotou, druhá pomalu, ale jistě chátrá.

Kdyby se našel nový majitel zámku a podařilo se mu jej zvelebit, pak by tento komplex byl opravdovým skvostem Dalešic. Ale právě to kdyby...

RŠ

Za stavební komisi, která v současné době pracuje ve složení:
Ing. Petr Čapoun, Jiří Loukota, Petr Čaněk
Vám přeji pohodové prožití vánočních svátků a mnoho
nejen stavebních, ale i osobních úspěchů v novém roce.
Ing. Petr ČAPOUN

Končí platnost občanských průkazů vydaných do 31.12.1996

Městský úřad Třebíč, odbor správních činností, oddělení občanských průkazů a cestovních dokladů upozorňuje občany, že nejpozději dnem 31. prosince 2006 skončí platnost občanských průkazů bez strojově čitelných údajů vydaných do 31. prosince 1996. Konec platnosti se vztahuje i na občanské průkazy s vyznačenou platností „bez omezení“. Doporučujeme občanům, aby o výměnu občanského průkazu požádali co nejdříve a neponechávali ji na poslední měsíce roku 2006 a ušetřili si tak zbytečné čekání ve frontách na konci roku. Žádost o vydání nového občanského průkazu se strojově čitelnými údaji občan předloží nejpozději do 30. listopadu 2006, neboť občanský průkaz se vyhotoví do 30 dnů ode dne předložení řádně vyplněné žádosti a potřebných dokladů.

Podle ustanovení § 24 odst. 2 zákona 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve pozdějších předpisů, občanské průkazy bez strojově čitelných údajů, vydané do 31. prosince 2003, pozbývají platnosti nejpozději do 31. prosince 2008, s výjimkou občanských průkazů vydaných občanům narozeným před 1. lednem 1936, pokud není v těchto občanských průkazech doba ukončení platnosti vyznačena konkrétním datem. Z výše uvedeného vyplývá, že skončí platnost občanských průkazů bez strojově čitelných údajů dnem 31. prosince 2008 vyjma citované výjimky.

Včasnou výměnou občanských průkazů si občané usnadní cestování, neboť pro cestování v rámci Evropské unie od 1. 1. 2006 lze použít pouze občanské průkazy se strojově čitelnými údaji (zelená karta) vydávané od druhé poloviny roku 2000, kterým neskončila doba jejich platnosti a které nemají ustřížený roh z důvodu změny povinných údajů.

Pokud nesplníte povinnost provést výměnu svého občanského průkazu bez strojově čitelných údajů vydaného do 31.12.1996 za nový ve stanovené lhůtě nejpozději do 31.12.2006 dopustíte se tím přestupku dle § 16a odst. 1 písm. g) citovaného zákona 328/1999 Sb., za který lze uložit pokutu do 10 000,- Kč.

Další občanské průkazy bez strojově čitelných údajů je třeba měnit postupně ve lhůtách dle nařízení vlády č. 612/2004 Sb., a to :

- občanské průkazy vydané do : 31. 12. 1998 vyměnit nejpozději do 31. 12. 2007

- občanské průkazy vydané do : 31. 12. 2003 vyměnit nejpozději do 31. 12. 2008

B.S.

Včasná výměna stávajících řidičských průkazů za nový Vám usnadní život

Dnem 1. 7. 2005 nabyla účinnost změna zákona o povinné výměně řidičských průkazů, kde jsou stanoveny termíny výměny jednotlivých typů řidičských průkazů. Výměna se provádí z důvodu sjednocení s Evropskou unií.

Řidičské průkazy vydané :

od 1. 7. 1964 do 31. 12. 1993 jsou povinni jejich držitelé vyměnit do 31. 12. 2007

od 1. 1. 1994 do 31. 12. 2000 jsou povinni jejich držitelé vyměnit do 31. 12. 2010

od 1. 1. 2001 do 30. 4. 2004 jsou povinni jejich držitelé vyměnit do 31. 12. 2013

Proto se obracíme naléhavě na všechny držitele řidičských průkazů, které byly vydány do 31. 12. 1993, aby požádali o jejich výměnu včas a ušetřili si tak zbytečné potíže, stresování a marnění času ve frontách opožděných žadatelů, kteří nechali výměnu na poslední chvíli.

Uplnutím příslušné doby stanovené pro výměnu řidičský průkaz pozbývá platnosti a řidič při řízení vozidla s tímto neplatným řidičským průkazem se dopouští přestupku, za který se uloží pokuta od 1500,- Kč do 2500 Kč.

Včasnou výměnou řidičského průkazu proto nejen zabráníte ohrožení fungování firmy, rodiny a dojíždění do zaměstnání, ale současně si i usnadníte cestování v rámci zemí Evropské unie.

Výměna je dosud zdarma. Pouze pokud dochází ke změně údajů, jako je např. změna příjmení, trvalého pobytu nebo dopsání titulu, tak se vybírá správní poplatek jen 50,- Kč.

B.S.

PF 2007

*Příjemné prožití svátků vánočních, mnoho štěstí, zdraví,
osobních i pracovních úspěchů v novém roce přeje
Zastupitelstvo městyse Dalešice.*

Víte, že ...

- Tříkrálová sbírka pořádaná Oblastní charitou Třebíč proběhne na okrese Třebíč ve dnech od 1. do 14. ledna 2007. V naší obci 5. 6. ledna.
- Finanční prostředky vybrané při Tříkrálové sbírce 2007, by chtěla Oblastní charita použít na:
- příspěvek na provoz poradny Růt, zaměřenou na pomoc v obtížných životních a partnerských situacích, konkrétní pomoc lidem ve zdravotní a sociální nouzi, příspěvek na rekonstrukci Azylového domu pro muže v Třebíči a podporu projektu farních charit
- Ve středu 20. 12. 2006 v 18.00 hod. se uskutečnil v novém sále Pivovaru Dalešice Vánoční koncert pěveckého sboru Podhoráček
- Dotace z programu obnovy venkova Vysočiny ve výši 120.000,- Kč byla použita na opravu části hřbitovní zdi, výměny dveří, oken a opravy vnitřních omítek márnice na hřbitově. U vstupu ke kapli a na hřbitov ze spodní strany byly pořízeny dvě nové kovové brány.
- Dopravní společnost TREDOS Třebíč zavedla od 29. října 2006 novou dálkovou linku Moravský Krumlov - Dalešice - Třebíč Jihlava - Humpolec a Praha. Tento dálkový autobus bude odjíždět každou neděli ze zastávky Dalešice rozcestí v 15.23 hod. Zpět z autobusového nádraží Praha Florenc vyjíždí vždy v pátek ve 14.45 hod. a do Dalešic přijede v 17.23 hod.
- Dále společnost TREDOS zřídila nový spoj Mor. Krumlov - Třebíč kterým se můžete dopravit v pracovní dny z autobusového nádraží v Třebíči ze stanoviště č. 4 ve 13.45 hod. do Dalešic.
- Z důvodu zvýšení cen za ukládání komunálních odpadů na skládce ze současných 300 Kč/t na 400 Kč/t, zvýšení inflace nárůstu cen pohonných hmot a mzdových prostředků se poplatky za odpady zvyšují o 50,- Kč. Osoba s trvalým pobytem v Dalešicích zaplatí 400,- Kč. Od poplatku je osvobozeno třetí a každé další dítě žijící ve společné domácnosti a to do konce kalendářního roku ve kterém dovrší 15 let. Vlastník, který má stavbu určenou nebo sloužící k rekreaci a není v obci hlášen k trvalému pobytu uhradí částku 500,- Kč. Poplatek je splatný do 30. dubna na Úřadě městyse Dalešice.

Tři oříšky k Vánocům

Už je to po roce zase tady! Předvánoční shon, fronty v obchodech, pečení cukroví a vtíravé myšlenky, jestli jsme na někoho nezapomněli s dárečkem. Ani počasí nám příliš sváteční atmosféru nedodává - chvilku to venku vypadá na jaro, chvilku zase na nejhlubší listopad.

My ve školce našetřít nikam spěchat nemusíme a ani na ty teploty nad nulou tolik nenadáváme (tedy pokud se zrovna nevrátíme z procházky s hnědými koleny a s botami blátem o půl kila těžšími).

Letos pracujeme už téměř od počátku školního roku s projektem „Tři oříšky“, který nám vlastně už od října tak trochu připomíná nejhezčí svátky v roce. Jak? Hlavně tím, že ořechy k Vánocům neodmyslitelně patří a také proto, že každý z těch tří oříšků má svůj význam. Ten první říjnový měl hnědou přírodní barvu a symbolizoval podzim s jeho zářivou, trochu tesknou atmosférou. Druhý listopadový oříšek byl stříbrný. Představoval jinovatku v trávě a první ledová okénka zamrzlých kaluží, která děti tak rády při vycházkách hledají a zkoumají.

My jsme v listopadu ve školce žili ve znamení dýni. Při „Velkém dýňování“ si z nich děti společně s rodiči vyrobily krásná strašidélka - co kus „to originál. Když pak v setmělé školkové zahradě zazářila spousta svíček v hlavě každé dýňové příšerky a děti procházely tou strašidelnou dráhou, ještě vyšperkovanou chechtající se čarodějnicí se svítícíma očima a zpívajícím duchem, pouze jsme litovali, že je nás tak málo, že jakýsi zákeřný vir právě v té době polovinu školkové populace skolil. Určitě by se ten večer líbil i ostatním.

Pak už čekal v košíku poslední z oříškové trojice - ten nejhezčí, zlatý. Znamenal prosinec a s ním Vánoce. Hned první den v měsíci jsme jeli do Třebíče do divadla na pohádku „O čepičárce a kouzelných Vánocích“. Tady se děti seznámily moc hezkou, nenásilnou formou s příběhem o Ježíškově

narození a snad i trochu pochopily, že Vánoce, to nejsou jen dárečky, ale také dělání radosti ostatním. Jen kdyby tam nevystupoval ten strašidelný čert s velikýma očima - ten nás tedy v temném divadelním sále dost vyděsil a paní učitelky se moc divily, kde se najednou vzalo tolik dětských rukou držících se nás za kalhoty, halenky a v jednom případě i za vlasy.

To čertíky, kteří nás spolu s andílky a Mikulášem navštívili ve školce, už pak děti „vydýchávaly“ lépe. Letos neukápla ani jediná slzička a dokonce i tu básničku nebo písničku každý zvládl bez ztráty kytičky.

Na další divadelní představení jsme spolu s dětmi ze školy zamířili do Náměstí nad Oslavou. V tamější sokolovně jsme shlédli velmi povedené „Radovanovy radovánky“, které se inspirovaly známým stejnojmenným večerníčkem. Hlavní hrdina František, zvaný Radovan, byl opravdu sympaták a ukázal divákům, že s úsměvem jde opravdu všechno líp.

To už se prosinec překulil do druhé poloviny a nás čekalo ještě pečení perníčků a jejich zdobení s maminkami, výroba dárečků pro rodiče a přátele školky a hlavně tradiční besídka, na které si děti vymění ve dvojicích dárečky, okusí, jaké cukroví dělají maminky kamarádů a připojí si dětským šampaňským na veselé Vánoce a šťastný nový rok. Totéž popřeji i Vám, kdo čtete tyto řádky a protože ke konci roku patří i trochu humoru, podělím se s Vámi o několik perliček, které jsme v tomto a minulém školním roce vyslechly od dětí (záměrně neuvádím „autory“ těchto hlášek, ale skryji je pod anonymní jména Jeníček a Mařenka. Také podotýkám, že jsem je nijak neupravovala a jak jsem je vyslechla, tak uvádím).

Lada ČAPOUNOVÁ
učitelka MŠ

Jeníček a Mařenka si spolu hráli na tatínka a maminku a telefonují si:

Mařenka: „Tatko, jak se ti líbí v té Praze? Není ti tam smutno?“

Jeníček: „Ne, mamko, je tady perfektně. A víš proč? Protože tady se mnou nejší.“

Rozhovor dvou holčiček inspirovaný seriálem „Ordinace v Růžové zahradě“.

Mařenka A: „Už se těšíš, až se vdáš?“

Mařenka B: „Ale jo, docela.“

Mařenka A: „A na co se těšíš nejvíc?“

Mařenka B: „No přece na sex!“

Na vycházce se malá Mařenka stále drží paní učitelky za ruku, ale pak zůstane chvíli vzadu a volá: „Paní učitelko, zapomněla sis tady Mařenku!“

Na svačince říká Mařenka: „Paní učitelko, dneska si musím alespoň dvakrát přidat.“

Učitelka: „A proč?“

Mařenka: „Doma to dneska ráno bylo hrozné. To bylo pořád děle, honem, pohni sebou, kvůli tobě přijdeme pozdě do práce. Ani člověka pořádně najíst nenechali a tak to teď musím dohnat.“

Ranní rozhovor dvou holčiček:

Mařenka A: „Podívej, jak mám rozpraskané rty.“

Mařenka B: „A proč ti na ně maminka nedává jelení hnůj?“

Rozhovor tří holčiček o tom, co dělá maminka:

Mařenka A: „Moje maminka sází stromky v lese.“

Mařenka B: „Má mamka doma vaří a uklízí.“

Mařenka C: „A moje maminka? Ta roznáší po vsi drby.“

Zapomenuté události

Při cestách po vlastech českých i moravských se setkáváme s celou řadou kapliček, křížů, Božích muk, nebo jen různě nainstalovaných svatých obrázků. Jsou i u nás v Dalešicích i v našem okolí. Víme o nich, připadá nám to samozřejmě a nepatříme po tom, kdo a proč je postavil. Byly zbudovány z různých důvodů, převážně pak na památku nešťastných, tragických, ale i šťastných událostí. Jak už to tak chodí, prach času pokryje a vyhladí prvotní vzrušené pocity nad onou událostí, vzpomínky vyblednou. Další generace do své paměti zachytí z vyprávění jen něco, a ta následující už většinou nemá o ničem potuchy.

Boží muka v uličce do Koziny jsou připomínkou na válku Prusko Rakouskou, která pro rakouskou monarchii skončila krutou porážkou v bitvě u Hradce Králové.

Část pruské armády po vítězné bitvě u Hradce Králové táhla i našim krajem. Její vojáky nemilosrdně kosily různé nemoci. Ať už kvůli nedostatečné hygieně, či problematickému stravování.

Jak už to tehdy ve válečných časech chodilo, byli zemřelí pohřbeni většinou hned na místě svého skonu. A to tak, že po vykopání nehluboké jámy, která sloužila jako společný hrob, byli do ní zahrabáni.

Toto místo pak bylo označeno nejvýše prostým dřevěným křížkem. S odstupem času, byla na některých místech pietně zřízena trvalejší stavba.

Boží muka u Koziny jsou toho dokladem. Jde o místo, kde bylo daleko od svého domova pohřbeno několik nešťastníků, nedobrovolných účastníků oné války v roce 1866. Nad hrobem nejzještěnějšího množství pruských vojáků byla postavena nám dobře známá Boží muka.

Jak vše před 140 lety u nás probíhalo se můžeme už pouze domýšlet. Ale při různých stavebních a výkopových pracech zde majitelé přilehlého domku vždy nacházeli lidské kosti.

I na této drobné stavbě zahledal zub času a proto byla letos opravena. Započalo se opravou stříšky s křížkem, které se ujala firma pana Huberta Horáka. Stříška je nevelká, avšak velmi náročná na práci. Spolu se svými spolupracovníky odvedl jako vždy kus vynikající řemeslné práce, za kterou si zaslouží poděkování. I díky jeho sponzorskému daru ve formě opravené stříšky

bude tato památka zachována i pro dobu budoucí.

Postavení kapličky u silnice ke Stropěšinu bylo iniciováno tragickou příhodou, která se v těchto místech stala v zimě o štědrovečerní noci kolem roku 1875.

V ten den se vracel z vojny domů syn stropešinského sedláka, shodou okolností jménem Sedlák. Jak jinak než pěšky došel v podvečer do dalešické hospody. Zde si trochu odpočinul, občerstvil, něco popil a chystal se na závěrečnou část své cesty k domovu. I když mu v hospodě nabízelí přístřeší s noclehem, toto odmítl. Vždyť domov byl tak blízko. Nebylo mu však přáno. Nikdo neví proč na půli cesty do jeho rodné vsi usedl na její okraj. Únava, či vliv alkoholu? Ráno, když šli stropešínští lidé do Dalešic na Jitřní mši, našli mladého Sedláka zmrzlého. Dlouhou cestu bez větších potíží překonal, aby doslova na dohled svého domova zahynul. K připomenutí této nešťastné události byla zbudována nám dobře známá kaplička.

Na polní cestě od nynějšího Agrodružstva k Čalonicím stál ještě v padesátých letech minulého století dřevěný sloupek se svatým obrázkem. V těchto místech byly cestou z lesa, kde prováděly vyžínání trávy, překvapeny silnou bouří tři dalešické ženy. Byly to paní Hermanová, paní Šarounová a paní Blatná. Všechny nesly z lesa na zádech nůši nasečené trávy. A právě do Josefy Hermanové, matky dvou malých dětí, udeřil blesk a ona zahynula. Tehdy se za příčinu této smutné příhody uvádělo to, že možná blesk přitáhl srp, který měla v nůši, nebo tím že v těchto místech je v zemi žila železná ruda.

Stalo se tak koncem května v roce 1933 a na místě této tragedie byl postaven dřevěný sloupek se svatým obrázkem, proto se na onom místě se říkalo „U obrázku“. Jak se začalo hospodařit na velkých lánech, neudržovaný sloupek s vybledlým obrázkem byl povelán a nikdo jej už neobnovil. Tuto událost i Obrázek si pamatují už jen naši nejstarší občané.

Další kříže, které jsou v okolí Dalešic nepřipomínají žádnou událost. Jsou to většinou kříže rodinné, které nechali na svých pozemcích zbudovat jejich zbožní majitelé.

Novinky ze Sokola

Letní prázdniny patřily vždy k odpočinku a nabírání sil a jinak je tomu i v Sokole. Letošní rok byl ovšem výjimkou. Již v podvečer naší pouti se 40 účastníků dalešické výpravy vydalo do Prahy na XIV. Všesokolský slet. Během týdne, který zde strávili zažili řadu příhod, navázali nová přátelství, viděli pražské pamětihodnosti a tvrdě trénovali skladby na hlavní program. Výsledek ovšem stál za to a vzpomínky, na atmosféru sletu nám nikdo nevezme.

Díky sletu se také rozrostla naše základna o děti z okolí Dalešic. Někteří pouze nacvičili skladbu, ale někteří v činnosti sokola pokračují i nadále, proto se s jejich jmény můžete setkat i na našich stránkách.

Nový cvičební rok jsme zahájili velkou událostí, na kterou čekáme již 10 let, a to opravu sociálního zařízení. Z tohoto důvodu cvičíme v provizorních prostorách základní školy, ale jsme vděční i za to.

Nezahálíme ani v reprezentaci Dalešic. Na konci září jsme se zúčastnili přespolního běhu M. Žďárského, kde si nejlépe vedl Matěj Vala, který si dobřel pro zlatou medaili. V listopadu na nás čekaly hned dvě soutěže. Župní přebor ve florbalu se těšil velkému zájmu. Kluci si pořádně zahráli a nakonec si družstvo mladších žáků vybojovalo 8. místo z 16 a družstvo starších žáků také 8. místo z 11.

Župní přebor v plavání se tradičně koná v Jihlavě. Přestože plavání není naší silnou stránkou neodpustíme si ani tento výlet. Vždy po soutěži je volné plavání i s tobogánem, takže se všichni dostatečně vydovádí. Nakonec jsme si odváželi i medaile díky našim novým „přespolním“ členům. 1. místo Jakub Dolejší, 2. místo Tereza Rabešicová, 3. místo Tereza Horká. V soutěži družstev si družstvo DA-PE-JI (Dalešice, Pelhřimov, Jihlava) doplávalo pro 3. místo.

Jak bylo uvedeno výše, od poloviny září začala firma TOP CENTR Třebíč s přestavbou a přístavbou sociálního zařízení naší sokolovny. Hodnota díla bude přes 1.570.000,- Kč.

I když došlo k určitému zdržení, práce úspěšně pokračují a už se všichni těšíme, že v novém roce 2007 budeme používat důstojnější sociální zařízení, než v uplynulých letech. Naše organizace však nestála pasivně stranou, ale o sobotách jsme zatím odpracovali 200 brigádnických hodin.

Mnohé naše přátele jistě napadne, jak to bude s vánoční besídkou a především s oblíbenou divadelní pohádkou. Divadlo nacvičujeme od září v místní škole avšak stav sokolovny neumožní sehrát představení v tradičním předvánočním čase. Tímto se omlouváme a slibujeme, že o besídku nepřijdete a spolu se slavnostním otevřením nového sociálního zařízení ji shlédnete v nejbližším možném termínu v roce 2007!

Přejeme všem hodně štěstí a zdraví do nového roku 2007 a velmi se těšíme na Vaši návštěvu v naší vylepšené sokolovně.

Nazdar!

*Mgr. Věra Špačková, jednatel TJ,
RNDr. Josef Potůček, starosta TJ*

85 let Sokola a 75 let sokolovny

Po skončení I. světové války a rozpadu Rakousko-Uherska, vznikla nová Československá republika. Národní uvědomění, pocit svobody a radostné nadšení nad změnami poměrů se projevovaly mimo jiné i v zakládání různých vlasteneckých spolků. Byly to především sokolské jednoty, neboť byly vzorem vlastenectví, pořádku, kázně, ale i šíření tělesného i duchovního vzdělávání.

U nás v Dalešicích byl Sokol založen v roce 1921, jako pobočka mateřské jednoty v Hrotovicích. Ustavující schůze se konala 21. listopadu za účasti 35 členů a bylo na ní zvoleno vedení jednoty. Prvním starostou byl zvolen Josef Stuchlík, majitel zemědělské usedlosti.

Hlavní náplní činnosti Sokola bylo samozřejmě cvičení, které se zpočátku odehrávalo v propůjčeném malém sále místního zámku.

Prvotní starostí bylo opatření alespoň nějakého cvičebního nářadí. Nebyly však žádné finanční prostředky, proto prvním krokem agilního vedení jednoty byla výpůjčka u místního kontribučenského fondu. Zakoupily se kužele, bradla a hrazda. Podařilo se domluvit zhotovení žíněnek jen za úhradu materiálu. Na zhotovení kladin daroval dřevo jeden z členů a kůži na zhotovení koně za dobrou cenu přenechal další člen, místní fezník. O něco později byla pořízena ke koni madla a kruhy. Protože peníze byly třeba nejen na splácení půjčky, ale i na další činnost a rozvoj, nacvičili a sehráli členové několik divadelních představení, pořádali zábavy a uspořádali první veřejné cvičení. Všechny akce skončily dobrým finančním výtěžkem a to byla pro členy pobídka do další práce. To vše se událo v roce 1922. V tomto roce přišel na školu do Dalešic řídící učitel Bohumil Nezval. Hned se zapojil do práce v Sokole a byl onou hybnou silou, která dále rozvíjela činnost jednoty.

Výbor jednoty přemýšlel do budoucna. Bylo jasné, že místnosti v zámku jsou nevyhovující a že by bylo třeba zbudovat vhodný stánek pro činnost jednoty. Na březnové výborové schůzi v roce 1923 byl náčelníkem Vladykou, který byl sládkem v místním pivovaru, přednesen návrh na stavbu sokolovny ze stodoly zvané „Ovčirna“. Návrh na odkoupení stodoly od Státního pozemkového úřadu byl přijat. Následovala nezbytná žádost a další administrativní úkony a v červenci přijeli zástupci SPÚ do Dalešic a ve veřejném prodeji koupila sokolská jednota „Ovčirnu“ za 13 184,- Kč a pole za „Ovčirnou“ za 946,- Kč. Datum zaplacení říjen 1923.

Protože ještě nebyl splacen výše zmíněný dluh u kontribučenské záložny, navrhl starosta jednoty Bohumil Nezval vypsát dobrovolnou bezúročnou půjčku mezi členstvem. Sám šel příkladem a upsal 1000 Kč. Seznam lidí, kteří nabídli na tehdejší poměry velké částky peněz, je překvapivě dlouhý a jsou mezi nimi i lidé ze Stropěšína. Potřebnou částku se podařilo opatřit a v termínu „Ovčirnu“ zaplatit. Koncem roku pak byla uhrazena též částka za pole.

V následujícím roce pak kromě tělovýchovné činnosti, nacvičili členové 5 divadelních představení, uspořádali 2 zábavy, několik besed a tak z výtěžku mohli po částech splácet půjčené peníze. V těchto aktivitách se pokračovalo i nadále. Pořádaly se akademie, přednášky, sokolské věnečky. Zúčastňovali se vystoupení na veřejných cvičeních v okolních obcích, na okresních, župních i celostátních sletech. Nebyla opomíjena ani činnost vzdělávací. Pořízeny byly skříně do knihovny, doplněno loutkové divadlo, odebraly se časopisy. O jejich podnikatelském duchu svědčí i zřízení prázdninové noclehárny s 5 lžnicemi s příslušenstvím. Odrážení od hrotovické jednoty a úplné osamostatnění proběhlo v roce 1925. Funkcionáři se různě obměňovali, ale ti nejzapálenější a nejobětavější zůstávali. Byli to Bohumil Nezval, Ludvík Voneš, František Potůček, Alois Harant, František Vitamväs, Jaroslav Potůček, Jan Dufek, Alois Požár, Emil Coufal a mnozí další.

Přichází rok 1931 a na jedné z prvních výborových schůzí dochází k zásadnímu rozhodnutí. Starosta Ludvík Voneš předkládá plánec a rozpočet, který sám sestavil, na přestavění „Ovčirny“ na sokolovnu. Předložený rozpočet zní na částku 50.000 Kč. Návrh byl odsouhlasen a starosta pověřen projednáním se stavebním referentem. Jako vždy, největším problémem byly finance. Výbor jednoty se však nezalekl této vysoké sumy, ale jednal. Navrhl, aby se sbíraly dary a sháněly bezúročné půjčky jako při koupi stodoly. A nejen v obci, ale i v obcích okolních. Byly určeny tři dvojice a každé přiděleny obce k obejití. Jedna pro Dalešice, Stropěšín a Slavětice, druhá pro Třebenice, Plešice a Chroustov a další pro Odunec, Račice, Krhov a dvůr Hubert. Naskytá se otázka proč zrovna tyto obce a ne třeba Valeč, Hrotovice či Rouchovany? Možná předpokládali, že v těchto malých obcích jsou lidé štedřejší, nenamýšlení a mající pochopení pro správnou věc. Nebo jejich uvažování bylo úplně jiné, ale to se už nedozvíme. Kolik se jim podařilo získat peněz se nepodařilo zjistit.

V březnu se začaly vozit z hrotovické cihelny cihly. Navázal se také stavební kámen. Ten byl zčásti zakoupený, zčásti darovaný. Dovoze se prováděl povozy členů, samozřejmě zdarma.

26. dubna obecní stavební komise schválila stavbu sokolovny a nic už nebránilo v započetí díla. V neděli 18. května roku 1931, ano brigády se tehdy konaly v neděli, se sešlo přes 50 lidí a sundávaly se ze střechy tašky. Pak přišla na řadu prohnitá vazba a bourání zdi z části do výše dnešních oken, nebo až do základů. Stavbu vedl Sokol ve své režii za dohledu stavebního asistenta.

Peněz ale nebylo stále dost. Obecní zastupitelstvo odhlasovalo většinou hlasů dar obce ve výši 15 000 Kč za slib, že sokolovna bude propůjčována škole ke cvičení. Po stížnosti k okresnímu úřadu, kterou podala přehlasovaná menšina, bylo stížnosti vyhověno, a tak obec na stavbu nepřispěla. Nabídka stejné částky 15 000 Kč od místního pivovaru, když bude v sokolovně čepováno jejich pivo, byla odmítnuta.

Nezbylo než spoléhat se na vlastní síly a přikročit k upisování bezúročných půjček a k pořízení úvěrů u kontribučenského fondu a u spořitelny v Hrotovicích. Stavba se rozběhla, počasí stavbě přálo. Vodu a písek vozili členové, rolníci zadarmo, nejvíce a nejobětavěji pak Ludvík Voneš a Emil Coufal.

Jiní členové pracovali na pile při řezání dřeva na vazbu a skládání prken a odřezků. Jedna jediná neděle nebyla volná. Jak už to bývá i tehdy někteří členové byli velmi aktivní, někteří při stavbě pomáhali málo, jiní vůbec. Kvůli urychlení byla zedníkům stanovena odměna za zdění příček a za omítky za m². Stavba šla rychle k svému ukončení a říjnové hody už byly slaveny v nové budově. Zní to neskutečně, ale bylo tomu tak. Bylo ale nutno ještě pořídit nejnútnejší zařízení. 100 židlí, 10 stolů, věšáky, záclony.

Abys se mohl rozšířit cvičišť před sokolovnou, zažádala sokolská jednota zastupitelstvo o odprodej obecního pozemku až k silnici. Většina zastupitelů žádost schválila, nesouhlasná menšina podala opět stížnost na toto rozhodnutí k okresnímu úřadu. Tentokrát však byla stížnost zamítnuta díky energické intervenci starosty Aloise Požára.

(dokončení na str. 7)

Sbor dobrovolných hasičů Dalešice a rok 2006

Až se bude psát rok 2006 - zpívala skupina Katapult už téměř před třiceti lety a nám se rok 2006 zdál dalekou budoucností. Ale čas se opravdu nedá zastavit a rok 2006 bude už za pár dní jenom minulostí. Tak trochu zavzpomínáme: udělali jsme v právě končícím roce něco pro druhé, něco pro dobrou věc, nebo jsme mysleli jenom na sebe?

SDH Dalešice našťastí musel zasahovat v roce 2006 pouze jednou a to v dubnu při požáru v místním zámku. Dobrou připravenost jednotky SDH obce potvrdil cvičný poplach 2.9. 2006 vyhlášený operačním střediskem HZS kraje Vysočina.

15. 9. 2006 jsme v ranních hodinách vyrazili na výlet do Brna, na který jsme se všichni moc těšili. Pan poručík Karel Filip byl tak hodný a domluvil nám exkurzi v hasičském učilišti. A bylo opravdu na co se dívat - na špičkovou techniku a na zařízení, která pomáhají při nelehkém výcviku hasičů. Někteří kluci vyzkoušeli na vlastní kůži, jak probíhá „záchranná akce“ v klecích a naprosté tmě.

Děti poznaly, že cesta k tomu, aby se staly opravdovými hasiči, není lehká. Po dobrém řízečku nás ještě čekala plavba lodí po Brněnské přehradě a protože počasí bylo opravdu nádherné, dopadl celý výlet na jedničku. A tak ještě jednou děkujeme všem, kteří se o to zasloužili!

A hned týden po výletě, v sobotu 23. 9. 2006, proběhla již tradiční soutěž v hasičském sportu O pohár obce Dalešice. Areál u koupaliště opět ožil poctivým snažením všech mladých hasičů a dobrá nálada zde určitě nechyběla.

Závěrem roku se připravujeme na výroční členskou schůzi a v plném proudu je také příprava na ples, který se bude konat 24. 2. 2007 a já vás všechny jménem hasičů na tento ples co nejsrdečněji zvou.

Milí spoluobčané, přeji vám všem pohodové svátky vánoční a do nového roku 2007 hlavně hodně zdraví. Dále nám všem přeji, aby mezi námi bylo co nejméně těch, kterým lidská zloba zatemnila srdce a oni kolem sebe plivou jedovatá slova s cílem ublížit druhým.

Nenechme se tímto jedem otrávit a dělejme dál něco i pro druhé.

Za SDH Dalešice Jana Čaňková

Horáckem a Hrotovickem po suchu, po vodě i vzduchem

U lodní zastávky Dalešice

Sít turistického značení a cyklotras na Vysočině a v Jihomoravském kraji dozná v nejbližší době výrazného zkvalitnění. Je tomu díky podpoře Skupiny ČEZ, která na projekty dvanácti mikroregionů přispěje významnou finanční částkou.

Městys Dalešice má svůj „přístav“.

Trasa zahajovací jízdy.

Prostředky budou využity na vyznačení nových tras, doplnění stávajícího značení a dovybavení jednotlivých tras mobiliářem - informační stojany, mapy, odpočívky.

Mezi nejvýznamnější projekty, které jsou připraveny, patří **Mlýnářská stezka**, která vede z Nového Města na Moravě do Podyjí a navazuje na podobný projekt v sousedním Rakousku. Délka této trasy je téměř 190 km a bylo na ni vybráno 30 mlýnů na Vysočině a 18 na jižní Moravě. Je to jen malá část, protože podle historických dokumentů bylo ještě ve 30. letech 20. století na jižní Moravě podchyceno na 2500 mlýnů.

Na **jihozápadě Brněnska** je připravena desítky zajímavých projektů, mezi které patří například trasa krajem horníků „kahan“, templářská trasa, trasa krajem duchovního dědictví na Velkomeziříčsku a Bítešsku, krajem Alfonse Muchy na Moravskokrumlovsku a další.

Největší akcí bude chystaný projekt **„Horácké moře“**, který zahrnuje vybudování přístavišť na Dalešické přehradě a zavedení rekreační lodní dopravy, s realizací se počítá v příští sezóně.

Součástí je i několik menších projektů. Jeden z nich se představil 9. 9. 2006. Městys Dalešice a Mikroregiony Hrotovicko a Horácko doznali cyklotrasy z Hrotovic přes Dalešice k zastávce lodní dopravy, dále pak od přístaviště v Kramolíně na letiště v Sedleci. Účastníci jízdy měli navíc možnost zdarma navštívit letecký den k 50. výročí základny v Náměšti nad Oslavou a není divu, že na start v Hrotovicích přišlo víc než stovka cyklistů.

(ve)

SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

85 let Sokola a 75 let sokolovny

(dokončení)

Pozemek byl oplocen a započato s úpravou povrchu. Navážel se kámen a zasypal písek tak, aby plocha byla rovná.

V neděli, dne 12. června 1932, za mimořádně krásného dne byla sokolovna slavnostně otevřena za účasti velkého množství lidí. Sokolská jednota a vlastně celé Dalešice se pochlubily stánkem na onu dobu vskutku reprezentačním.

Slavnostní otevření bylo spojeno s veřejným cvičením, na kterém se sešlo mnoho cvičenců z celého okrsku. Po dopoledních secvičných byla slavnost zahájena velkým průvodem, jehož seřadiště bylo na konci obce u tehdejší Svobodovy kovárny. V slavnostním projevu starosta Ludvík Voneš mimo jiné zaznělo poděkování všem, kteří se jakkoliv podíleli na zbudování sokolovny a kteří i v nelehké době hospodářské krize pomohli k jejímu zrodu.

Naši předkové svým úsilím, obětavostí a nezměrnou pracovitostí dokázali i za velmi těžkých podmínek zbudovat toto dílo. Před jejich prací je třeba smeknout a je jim třeba obdivně poděkovat. Zrovna tak jejich následníkům, kteří se o sokolovnu starali. Ať už při přístavbě přísáhl, výměně podlahy za parkety, zavádění topení, výmalbu, výměně oken, obklady stěn atd.

Za 75 let v sokolovně cvičily tisíce cvičenců, odehrály se stovky divadelních představení a koncertů, bylo zde nespočet plesů, zábav, schůzí a různých kulturně společenských akcí.

Nyní sokolovna po 75 letech začíná další velkou rekonstrukci. Přijme ji, ať se stavební práce dovedou do zdáného konce a ať nynější přestavba je sokolovně i nám všem ku prospěchu.

RŠ

Zprávy z farnosti - co jsme společně prožili

Naposled jsem měl možnost Vás informovat o dění ve farnosti v poutním zpravodaji v červnu. A tak jsem rád, že vás můžu opět, tentokrát před vánočními svátky a před koncem roku, tímto způsobem pozdravit.

Dovolte mi malé ohlédnutí zpět a zavzpomínat na to, co jsme prožili v druhé polovině roku 2006.

Na začátku prázdnin se uskutečnila návštěva Velehradu spojená s koncertem Lidi

dobré vůle, poté jsme jeli s dětmi na třídní pout' na kolech do Hlubokých Mašůvek a v půlce července, již po šesté, na tradiční letní farní tábor v Orlických horách.

V srpnu jsme s mladými z farnosti opět vyrazili na týdenní výlet do hor v Alpách.

Sobota 23. září patřila ministrantům a ostatním dětem, které zamířily do Brna na ministrantský den se setkáním s otcem biskupem v brněnské katedrále.

Na přelomu září a října jsme využili prodloužený víkend a s dětmi a mládeží jsme jej strávili v okolí Karlštejna a Berouna.

Na konci října si mohla změřit své síly družstva z jednotlivých farností při tradičním podzimním turnaji ve florbalu, který se uskutečnil v tělocvičně ZŠ ve Valči.

Díky prodlouženému víkendu v půlce listopadu jsme mohli s mládeží navštívit Národní park Podyjí, který není příliš ještě známý, ale jeho návštěva stojí za to.

Na začátku prosince, při dětské mši sv., navštívil a podaroval děti sv. Mikuláš.

V současné době prožíváme ve farnosti dobu adventní a pomalu se chystáme na oslavu vánočních svátků.

Spolu s těmito akcemi začala v červenci také dlouho připravovaná rozsáhlá rekonstrukce našeho farního kostela. Ve spolupráci se stavební firmou a díky dobrovolným a pravidelným brigádníkům se podařil velký kus práce (výměna střešní krytiny a oprava krovu, oprava a obnova fasády, výměna oken, vnitřní oprava omítek a výmalba, odvlhčení zdiva, rekonstrukce schodiště do věže...).

Při těchto pracích se ještě zvládla opravit a vyměnit krytina na farní budově, kde nám na pokrytí nákladů pomohly finanční prostředky z Kraje Vysočina, Skupiny ČEZ a také z obce Dalešice, za což všem patří náš velký dík.

Pout' do polských Wameřic květen 2006

Po celou tuto dobu se farníci scházeli k bohoslužbám v kapli sv. Kříže na hřbitově. Jelikož nám přálo počasí, podařilo se veškeré plánované opravy dokončit včas. Nyní tedy budeme moci prožít vánoce v nově rekonstruovaném kostele.

Dovolte mi na závěr Vám poděkovat za spolupráci i za Vaši přízeň a podporu.

Přeji Vám všem krásné a opravdové prožití vánočních svátků a v novém roce vše dobré.

Bohoslužby

24.12. Štědrý den	16.00 hod
25. 12. Boží hod vánoční	9.30 hod
26.12. svátek sv. Štěpána	9.30 hod
31.12. Silvestr	9.30 hod.
1. 1. Nový rok	9.30 hod

P. Petr Holý

duchovní správce farnosti

Najde dalešický zámek majitele?

Jak většina dalešických občanů ví, je zámek ve správě správce konkurzní podstaty, který sídlí v Českých Budějovicích. Tento správce zámek v loňském roce pronajal po složení určité menší finanční částky, údajně budoucímu potenciálnímu zájemci o koupi. Tento nájemce byl z Brna a mnozí jsme jej zde viděli. Často do zámku se svou partnerkou jezdil. Nikdo neví jaké byly jeho skutečné záměry, přestože prohlašoval, že zámek v dražbě koupí.

K pronajatému majetku se však nechoval tak, jak by měl. Jeho hospodaření v zámku vyvrcholilo vznikem požáru při rozřezávání nádrží na topný mazut v zámecké kotelně v květnu tohoto roku. Najmutým paličům, kterými byli občané ukrajinské národnosti, se od autogenu vznítily zbytky mazutu a jelikož se jim, ani pronajímateli požár nepodařilo uhasit, byli nuceni povolát profesionální hasičský sbor. Při tomto požáru se zjistilo, že chybí nejen ony rozřezávané nádrže, ale celá řada železných a litinových prvků v celém zámku a že je zámek vlastně takřka od všeho železného odstrojen. Pak už se nájemce v Dalešicích neobjevoval a nakonec mu nájemní smlouva byla zrušena.

Proběhlo několik dražebních kol. První s vyvolávací cenou 15 milionů korun. V dalších se cena snižovala na 12 milionů, pak na 8 milionů a při poslední prosincové dražbě byla vyvolávací cena pouhé 4 miliony korun. Žádný kupce se však na zámek zatím nenašel i když řada zájemců si zámek přijela prohlédnout.

Městys Dalešice nemá žádnou moc zasahovat do dění kolem zámku. Na upozornění, která vznášela k podivným praktikám pronajímatele, byla odkazována na skutečnost, že majetkově, ani jinak, nemá obec k zámku žádný vztah. Význivalo to takto - nestarejte se, to je záležitost pro jiné, Vám do toho nic není. Zámek tedy nemá dosud žádného majitele a pomalu, ale jistě dál chátrá.

RŠ

Informace ze Sboru pro občanské záležitosti

Ve druhé polovině roku 2006 byla uzavřena tato manželství:

Dagmar Buršíková a Jiří Jonáš
Jana Martěnková a Ján Štober

Novomanželům přejeme hodně štěstí!

V první polovině roku 2007 oslaví životní jubileum tyto spoluobčané:

Čurda Josef	60 let	Chocholouš Zdeněk	70 let
Okřinová Marie	60 let	Macko Mikuláš	70 let
Schupler Otakar	60 let	Skálová Květoslava	70 let
Špačková Marie	60 let	Nováčková Danuška	75 let
Velebová Milada	60 let	Vorlová Pavla	75 let
Blecha Josef	70 let	Nováček Jaroslav	80 let
Holoubek Pavel	70 let	Plachý Josef	80 let

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví a elánu do dalších let.

B.S.